

Marian Kaczyński

Netta, pow. Augustów. Stanowisko V

Informator Archeologiczny : badania 6, 153-154

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w calec/glina/, o wymiarach 4,90 m x 2,70 m. W calcu, pod wypełniskiem chaty i wokół niego znajdowały się ślady słupów i nielicznych kołków. Wewnątrz obiektu znajdowały się bardzo liczne fragmenty polepy z odciskami drewna, czasem kamieni. Znalaziono tu także bardzo liczne fragmenty ceramiki, w tym także i naczyni toczonych, przemieszane fragmentami polepy. We wschodniej części obiektu, w małej jamie pod wypełniskiem chaty znaleziono fragment nieokreślonego przedmiotu żelaznego, bardzo zniszczonego przez rdzę.

Ponadto znaleziono w jamie nr 33 radlicę żelazną, w jamie nr 32 fragment żuźla, oraz luźno, w niewielkiej odległości od wyżej wymienionych jam - okucie skrzynki. Warstwa kulturowa na badanej w tym roku części stanowiska była niska. Znaczna część badanego terenu była ponadto zniszczona przez okopy z I wojny światowej.

Badania będą kontynuowane.

MAJKOWICE-SURDEGA, pow. Radomsko

Stanowisko 2

patrz średniowiecze

NETTA, pow. Augustów

Stanowisko V

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Marian Kaczyński.
Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy
sezon badań, Osada z późnego okresu wpły-
wów rzymskich.

Osada położona na niewielkim wzgórzu morenowym wśród podmokłych łąk na granicy wsi Netta I oraz Bargłów Dworny. Założono trzy wykopy o powierzchni około 2 arów na skraju południowo-wschodnim, wschodnim oraz w północno-zachodniej części osady. W wykopie wschodnim, położonym na skraju kulminacji wzgórza nie napotkano na ślady warstwy kulturowej. Natomiast stwierdzono tu występowanie pokładu żelaznej rudy darniowej o grubości około 30-40 cm. W pozostałych dwóch wykopach pod warstwą ziemi ornej występowała niska warstwa kulturowa ze śladami spalenizny, ułankami ceramiki ręcznie leplonej oraz pojedynczymi kawałkami żuźla żelaznego. Pod tą warstwą, na tle gliniastego calca, występowały zarysy kolistych jam o średnicach około 1 m. W obydwu wykopach zbadano 12 jam, których funkcja jest na razie niezbyt jasna. Większość ich była wkopana w calec na głębokość około 40-50 cm. Ich wypełnisko stanowiła ciemna ziemia z węgielkami drzewnymi, nielicznymi ułankami naczyń glinianych ręcznie leplonych, czasem przepalonymi kamieniami. W jednej z jam znaleziono 2 ułamki

rogu. Brak zupełnie przedmiotów metalowych oraz kości zwierzęcych. Na całej powierzchni osady oraz w zbadanych obiektach występuje identyczna ceramika, na podstawie której można datować tę osadę na późny podokres rzymski i być może - wczesną fazę wędrówek ludów. Z uwagi na występowanie tu żuźla żelaznego i odkrycie rudy darniowej można przypuszczać, że osada miała charakter produkcyjny, związany z hutnictwem żelaza.

NĘDZA, pow. Racibórz

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak.
Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada datowana na okres wpływów rzymskich.

Stanowisko odkryte zostało przez mgr Michała Parczewskiego wiosną 1972 roku, podczas badań powierzchniowych z ramienia WKZ w Opolu. Położone jest na wysokiej, lewobrzeżnej terasie rzeki Suminy, około 200 m na zachód od drogi, prowadzącej ze środka wsi w kierunku rozszarni. Cały teren zalegania stanowiska zajmują parcele budowlane.

Ratownicze badania przeprowadzono na części parceli ob. J. Paszka, o powierzchni 103 m², przeznaczonej pod zabudowę w roku bieżącym. Na płaszczyźnie tej przebadano ślady 1 budynku mieszkalnego i 3 jam gospodarczych. Obiekt mieszkalny, zbudowany w konstrukcji słupowej, o wymiarach 3,5 x 2,5 posiadał dwie dobudówki o wymiarach 2,5 x 2,5 każda, przy ścianach południowej i wschodniej. W środku budynku znajdowało się palenisko o średnicy 1,5 m ułożone z kamieni polnych. Drugie palenisko, o średnicy 1,2 m odkryto przy południowo zachodnim narożu południowej dobudówki.

Maksymalna głębokość wypełniaka budynku wynosiła : 60 cm - w części głównej i 40 oraz 50 cm - w dobudówkach. Wypełniako stanowiła ciemno szara próchnica z dużą domieszką spalenizny. Zawierało ono liczne ułamki naczyń glinianych, polepę i kości zwierzęce. W części południowej wypełniaka obiektu znaleziono 2 przęśliki.

Uzyskany materiał zabytkowy pozwala datować osadę na młodszą fazę okresu wpływów rzymskich.

NIEDANOWO, pow. Nidzica

Stanowisko 2

patrz okres lateński